

LEZSÁK SÁNDOR

A morgósi temetőben

*Nagyapám sírján ülök
a nyíregyházi
morgósi temetőben.*

*Amott egy bukszusbokor
boldogan terpeszkedik.
Itt kinőhetette magát,
nem nyesik hajtságait.*

*Nagyapám sírján ülök,
őseim földjén
egy szürke betonlapon.*

*Kivágott cseresznyefa
földre ledöntött törzsén
ült így egykor Nagyapa,
befelé nyelte könnyeit.*

*Szélsőség Ré muralma
álmait ölte,
napjait meggyötörte.*

*Nyaranta begyűjtöttem
világa maradékát,
holnap is abból élek,
gyóntatom halottait.*

*Őseim, rokonaim
táplálják itt
fák, bokrok gyökereit.*

*Könnyező Máriával
Ratkó hűségese népe
gyógyfüvek illatával
kelt minket új életre.*

*Maradnom kellene még,
átvirrasztani
holtakkal az éjszakát.*

*Látnám, hogy sejlik föl
a mélyből sok kicsi láng.
Hallanám, hogy morajlik,
mordul a lenti világ.*

Mielőtt elmegyek

*Mielőtt elmegyek,
egy kicsit
sétálok még délben
a Kárpát-medencében.*

*Barátaimból szobor lesz,
emléktábla vagy utcanév,
és hiába rombol
az ellenerő,
harangok zúgnak majd
mindenfelől.*

*Mielőtt elmegyek,
kilépek a lábjegyzetből,
a múltamban rendet rakok,
összetörök minden kirakatot,
és nem félek a dízletektől,
sem Tőlük, sem Ezekről.*

*Mielőtt elmegyek,
még tiszteletből
vígeposzt írok
a rendszerváltó évtizedekről.*

Krisztus (Zala megye, 1978)